శ్రీరస్తు.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

తాళ్ళపాక యన్నమాచార్యుల కుమారుండు పెదతిరుమలాచార్యులు
వారికుమారుండు చినతిరుమలాచార్యులు ఆనతిచ్చిన

సంకీర్తన లక్షణము.

క॥ శ్రీవేంకటేశ్వరప్రియ ।
పావనచారిత్ర పూర్వపదకవిమణి తే ।
జోవర హారంబునకుఁ బ్ర ।
భావహక వినాయకత్వమలవడుచుండున్ ॥ ౧ ॥

క॥ వర కవితాగుణ చతురత ।
లరుదారఁగఁ దాళ్ళపాకయన్నయ ధరలో ।
దిరువేంకటాద్రిపతిపై ।
దొరకొనిచెప్పంగఁ బదము తుదిపదమయ్యె ॥ ౨ ॥

మఱియు దత్సంకీర్తనంబు లెట్టివనిన.

క॥ పావనములు హరిభక్తి వి ।
భావనములు సర్వమంత్రపరమరహస్యో ।
ద్భావనములు గాయకనిక ।
రావనములు తాళ్ళపాకయన్నయ పదముల్ ॥ 3 ॥

క॥ రంజనములు దుర్గుణగణ ।
భంజనములు విమల కమలభవ జనక గుణా ।
సంజనములు సుజ్ఞాన ధ ।
నాంజనములు తాళ్ళపాకయన్నయపదముల్ ॥ ౪ ॥

క॥ సారంబులు హరికరుణా ।
సారంబులు విబుధ నికరసంపూర్ణసుధా ।
హారంబులు బహుదేశ వి ।
హారంబులు తాళ్ళపాకయన్నయపదముల్ ॥ ౫ ॥

క॥ వేదంబులు పౌరాణిక ।
వాదంబులు వరకవిత్వవాణీవీణా ।
నాదంబులు కృతిసుజనా ।
హ్లాదంబులు తాళ్ళపాకయన్నయపదముల్ ॥ ౬ ॥

క॥ లక్షణములు పదకవితా ।
రక్షణములు వివిధకుకవిరాజీమద స ।
మ్మోక్షణములు వేంకటపతి ।
వీక్షణములు తాళపాకవిభసత్కవితల్ ॥ ౭ ॥

క॥ విన్నంతఁ బాపసంఘము ।
లన్నియునడపఁగఁబూటఁయగుఁదాళ్ళపా ।
కన్నయ పదములువాడిన ।
యన్నయకోవిదుల వేంకటాధిపుఁడేలున్ ॥ ౮ ॥

క॥ మదిఁదాళ్ళపాకయన్నయ ।
పదములపై భక్తిగలిగిపాడిన విభవా ।
స్పదములగు వివిధసంప ।
త్పదములు శ్రీవేంకటేశుపదములు దెలియున్ ॥ ౯ ॥

క॥ సంకీర్ణవివిధపాప వి ।
శంకటచిత్తులకునైన సర్వేశ్వరుపై ।
సంకీర్తనములువాడిన ।
శంకాతంకములువలదు శమనునివలనన్ ॥ ౧౦ ॥

క॥ నక్తంచరారి తనకును ।
భక్తుండై నట్టితాళపాకన్నయ చా ।
టూక్తి పదబంధకవితా ।
రక్తుండై యితరవాగ్విరక్తుండయ్యెన్ ॥ ౧౧ ॥

వృ॥ శ్రుతులై శాస్త్రములై పురాణకథలై సుజ్ఞానసారంబులై ।
యతిలోకాగమవీథులై వివిధమంత్రార్థంబులై నీతులై ।
కృతులై వేంకటశైలవల్లభరతిక్రీడారహస్యంబులై ।
నుతులై తాళపాకయన్నయ వచోనూత్నక్రియల్ చెన్నగున్ ॥ ౧౨ ॥

క॥ భరతాదులు గ్రంథంబుల ।
విరచించిన లక్షణములు వేంకటభూమీ ।
ధర వరకీర్తనలక్ష్యము ।
లు రుపదకవితాపితామహుండేర్పఱచెన్ ॥ ౧౩ ॥

గీ॥ అట్టి యన్నయార్యుఁడానతిచ్చిన పద ।
లక్ష్యలక్షణముల లాగు దెలిసి ।
పలుకనేర్చెనేని బాలుండుఁబ్రౌఢయగుఁ ।
దత్ప్రబంధమమృతధారఁబోలి ॥ ౧౪ ॥

వృ॥ ధరలోఁదాళపాకయన్నయ గురూత్తంసుండు సంకీర్తనా ।
పరిశుద్ధిన్ మును జేయఁబూని తగనుత్పాదించెఁదల్లక్షణం ।
బరుదై మించిసంస్కృతంబునఁ గవీంద్రానందసంధాయియై ।
పరిపూర్ణాఖిలశాస్త్రసమ్మతముగా భావజ్ఞతానూనతన్ ॥ ౧౫ ॥

గీ॥ అలరుఁదాళపాకయన్నయార్యసుతుండు ।
తిరుమలార్యుఁడఖిలదేశికుండు ।
తత్సుతాగ్రజుండ ధరలోనఁ జినతిమ్మ ।
యాహ్వయుండ దండ్రియనుమతమున ॥ ౧౬ ॥

వృ॥ పరమామ్నాయసమానమై వెలయు మత్పైతామహగ్రంథముల్ ।
వరచాటూక్తిమదీయపుణ్యజనకవ్యాఖ్యాతముల్ వేడ్కదా ।
చరణాంభోరుహముల్ మదిందలఁచిసచ్ఛాస్త్రజ్ఞులింపొందఁగా ।
వరుసంజెప్పెదఁబద్యరూపమునఁ దద్వ్యాఖ్యానుసారంబునన్ ॥ ౧౭ ॥

వ॥ మహనీయంబగు సంకీర్తన నామక పదసంప్రదాయం బెట్టిదనిన.

సీ॥ రమణీయ సంగీతరత్నాకరప్రబంధాధ్యాయమున నుక్తమయ్యెఁబదము ।
సముచిత సంగీతచంద్రికాదేశైళయందు మిక్కిలిఁ దేటమయ్యెఁబదము ।
అతుల తత్సంవాదమైనట్టి సంగీతచూడామణికిఁబల్కుచోటుపదము ।
ధన్య సంగీతసుధాకరగ్రంథంబునందు మిక్కిలిజెలువొందుఁబదము ।
తానెయిన్నిటికిని మూలమైనభరత ।
మందు బంచరశాధ్యాయమందువిమల ।
వృత్తచూర్ణ నిబంధకవివిధనామ ।
భవ్యలక్షణములకు నాస్పదముపదము ॥ ౧౮ ॥

క॥ అందరిలో బదమార్గ ।
చ్ఛందోమూడాత్మకవితచందంబుల గో ।
విందపదభక్తివిరహిత ।
మందు నిధర్మక్రియాక్రమంబునడంగున్ ॥ ౧౯ ॥

క॥ కృతిచెప్పిన యాతఁడలం ।
కృతియుఁజమత్కృతియుఁగల్గఁగీర్తించినచో ।
గృతియగునటుగాక యహం ।
కృతిగృతి సేయంగ మిగులగేలింబడదే ॥ ౨౦ ॥

గీ॥ పెట్టులు నేరక చూఁడినఁ బెనురవంబు ।
లొదవ లక్షుఁబునైనఁ బ్రయోక్తనైన ।
సాధనమునైనఁ జెలుచు నీసరవిగాదె ।
సంప్రదాయంబునెరుగని జడునికవిత । ॥ ౨౧ ॥

క॥ వరదానంబుననైనను ।
గురుముఖముననైనఁ దెలిసికొను కవిపలుకుల్ ।
పరమామృతమా లేదా ।
దురహంకృత కవితనోరఁదోఁడంద్రుబుధుల్ ॥ ౨౨ ॥

గీ॥ సంప్రదాయాగత జ్ఞానసహితుఁడైన ।
మనుజుసత్కవితయు వేదమంత్రసమము ।
అదియుచాలదె శ్రీవేంకటాచలేశు ।
చరణములు గనుమనుపునశ్చరణమేల ॥ ౨౩ ॥

క॥ పదమగును సుప్తిఙంతము ।
పదమవయవమవయవియును బదమనఁబరగుం ।
దుది నీ తెఱంగులన్నియుఁ ।
బదకవితామార్గ సార్వభౌముడు దెలిపెన్ ॥ ౨౪ ॥

వ॥ అందు నవయవపదంబెట్టిదం డేని.

క॥ విదిత చతుష్పాదంబగు ।
పదవృత్తంబది యధాతువవయవసంజ్ఞం ।
బదియయని యన్నయార్యుఁడు ।
పదిలముగా భరతశాస్త్రపద్ధతిఁబలికెన్ ॥ ౨౫ ॥

వ॥ ఈ వృత్తంబులకు ధాతుసంజ్ఞలెట్లయ్యెనం డేని.

వృ॥ వాతముఁ బిత్తముం గఫము వర్ణిత సర్వశరీరధారణా ।
హేతువులయ్యెఁ గావున మహింజెలువొందెను ధాతుసంజ్ఞ నీ ।
రీతినె వృత్తముల్ పదశరీర సముద్భవకారణంబులై ।
ధాతుసమాఖ్యలందె భరతప్రముఖాఖిలమౌనిసమ్మతిన్ ॥ ౨౬ ॥

వ॥ ఇందులకు భాషానియమం బెట్టిదనిన.

గీ॥ పదము సంస్కృతమున బ్రాకృతమున దేశ ।
భాషనైనఁ బొసఁగఁబలుకవలయు ।
బ్రాసములును యతులు బద్యభంగినెచెల్లు ।
ననిరి భరతదత్తిళాదిమునులు ॥ ౨౭ ॥

వృ॥ కర్ణాట ద్రవిళాంధ్రలాట విలసద్గౌడాది భాషాస్థితిం ।
గర్ణాపూర్ణసుధాసమానరుచులంగల్గించు దేశైక దా ।
స్వర్ణాభాభరణత్వమొందుకరణిఁ సంగీతశాస్త్రంబులన్ ।
వర్ణింపందగు నానుజాతియుతమై వర్తించు బ్రత్యేకమై ॥ ౨౮ ॥

వ॥ అట్టిపదం బెన్నివిధంబులం జెలువొందుననిన.

క॥ బంధురవృత్తపదంబు ని ।
బంధపదము చూర్ణపదము భరతాగమసం ।
బంధంబునఁ బదవిజ్ఞా ।
నాంధులకును దాళ్ళపాకయన్నయ దెలిపెన్ ॥ ౨౯ ॥

వ॥ అందువృత్తపదం బెట్టిదనిన.

క॥ అందములై షడ్వింశ ।
చ్ఛందోగణయుక్త వృత్తజాతులపదముల్ ।
కందనమునకుం బరిమళ ।
మందినక్రియ వృత్తపదము లలరుచునుండున్ ॥ 30 ॥

క॥ వృత్తజాలి యెల్లవిషమంబుసమమును ।
నర్ధసమమునాఁగ నతిశయిల్లు ।
నందులోన విషమమనునది నాలుగు ।
పాదములును వేఱభంగిఁజెల్లు । ॥ ౩౧ ॥

క॥ నాలుగుపాదంబులు నొక ।
చాలున వర్తించునదియ సమవృత్తం బా ।
లీలన్ సమపదమును దా ।
శాలంకృత సామ్యపాదమైచెన్నొందున్ ॥ ౩౨ ॥

గీ॥ విషమపాదంబు లోకరీతి వెలయుచుండ ।
సమచరణములు వేరొక్కచందమైన ।
నర్ధసమవృత్తమనఁజెల్లునట్టిపదము ।
అర్ధసమపదమని యన్నయార్యుడనియె ॥ ౩౩ ॥

వ॥ మఱినిబంధనామపదంబెట్టిదనిన.

వృ॥ యతులుం బ్రాసములుం బదంబులును మాత్రానీకముల్ తాళసం ।
గతులుంగల్గి నిబంధనామపదమాఖ్యాతార్థసంయుక్త స ।
త్కృతియై తాళ్లపాకయన్నయగురూక్తిన్ లోకవిఖ్యాతమై ।
జితమాద్వీక సితా సుధారస రుచి స్ఫీతంబునైచెన్నగున్ ॥ ౩౪ ॥

వ॥ అట్టి నిబంధనామ పదనామ బునకుఁదదంగంబులైన యతిప్రాసాదుల
విధంబెట్టిదనిన.

క॥ పాదములునాలుగింటికి ।
నాదులనడుములసవర్ణమగునవి యతులా ।
పాద ద్వితీయవర్ణము ।
పాదుగనొక్కటియె చెల్లుఁ బ్రాసంబనగన్ ॥ ౩౫ ॥

క॥ మాత్రయొకటి లఘువనఁదగు ।
మాత్రాద్వయమైన గురుసమాహ్వాయమయ్యెన్ ।
మాత్రాత్రయంబుప్లుతంబగు ।
మాత్రార్థము ద్రుతము భరతమతమునఁజెలగున్ ॥ ౩౬ ॥

గీ॥ పూని తాళక్రియాలసన్మానమునకు ।
దాళ శబ్దంబువర్తించు ధరణినదియు ।
దేశియును మార్గమును నాఁగఁ దేజరిల్లు ।
ధన్యభరతాది బహుసంప్రదాయలీల ॥ ౩౭ ॥

వ॥ ముందుజెప్పిన నిబంధననామపదంబునకు నవయవంబులైన యవాంతర పదంబులకు ననుకూలంబైన పల్లవియెట్టిదనిన.

క॥ మొదలుద్గ్రాహము రెండవ ।
యదిమేళాపము తృతీయమగుధ్రువమట పై ।
గదిసినయదియంతరమా ।
తుదినాభోగంబు ముద్రతోఁజెలువొందున్ ॥ ౩౮ ॥

వ॥ ఈ యవయవ పదంబులకు ననుకూలంబైన పల్లవియెట్టిదనిన.

క॥ పదములయర్థముఁబల్లవి ।
వదలకయున్నిటికినేకవాక్యతఁ జేయున్ ।
గుదిగ్రుచ్చినట్లుతగువై ।
పదముతుదిన్ మఱియుమఱియుఁబల్లవియలరున్ ॥ ౩౯ ॥

గీ॥ పదసమానమాన పాదయుగ్మముతుది ।
నలరి పల్లవాఖ్యనతిశయిల్లు ।
నందులోన నర్థమైన శిఖాపద ।
మనిరి లక్షణజ్ఞులైనమునులు ॥ ౪౦ ॥

వ॥ ఈ పల్లవశిఖాపదంబులకుం బ్రయోగసంప్రదాయంబెట్టిదనిన.

గీ॥ పల్లవంబున్నచో శిఖాపదమగల్గి ।
దదియుగల్గిన బల్లవమందు నుండు ।
ననుచు జూడామణిగ్రంథమందుఁ జెప్పె ।
ననుచు సంగీతచంద్రిక యతఁడువల్కె ॥ ౪౧ ॥

వ॥ అందుఁజతుర్ధాతుక నిబంధపదం బెట్టుండె నంశేని.

గీ॥ కల్పితోద్గ్రాహ మేళాప కధ్రువంబు।
వర్జితాంతరమై కడువన్నె గలిగి।
యుచితపల్లవికాభోగయుక్తమైన।
నది చతుర్ధాతుక పదమనియండ్రు బుధులు ॥ ౪౨ ॥

వ॥ మఱిత్రిధాతుక నిబంధనామ పదంబెట్టుండెనని యుంటేని.

గీ॥ పొసఁగ నుద్గ్రాహక ధ్రువాభోగములను।
బల్లవియుఁగల్గియంతరిఁబరిహరించి।
పరివివర్జితమేళాపభాసమాన।
మైనయది యత్రిధాతుకమనిరి బుధులు ॥ ౪౩ ॥

వ॥ మఱిద్విధాతుక నిబంధనామపదంబెట్టుంటేని.

క॥ వుగమును ధ్రువమును బల్లవి।
దగజెప్పినపదమది ద్విధాతుకమయ్యెం।
దగనేత్రకీర్తిలతికలు।
చిగురింపఁగ ముద్రధ్రువము జేపఁగనమరున్ ॥ ౪౪ ॥

వ॥ మఱి యేకధాతుక పదంబెట్లుంటేని.

క॥ తగనేకధాతు పదమీ।
జగమున నేలేమ నాట్యశాలలదేశిన్।
మొగవరియని పాడుదురది।
యుగముం బల్లవియుఁ గూడియుండు జవియై। ॥ ౪౫ ॥

వ॥ మఱియునుంబదవిశేషంబులెట్టివనిన.

గీ॥ ఘనతమీరంగ జయజయదేవ కవివరేణ్యుఁ।
డందమైనట్టిగీత గోవిందమందు।
నంచితాష్టపదులువలెనట్లపదము।
పరగు నెనిమిదిపదములఁపల్లవియును ॥ ౪౬ ॥

క॥ రహిఁగలపల్లవిఁబెనగొని ।
సహజోజ్వలలీల నర్థచాతురిగూడన్ ।
బహువిధములఁబదమాలిక ।
మహిలో జెన్నొందు సీసమాలికరీతిన్ । ॥ ౮౭ ॥

క॥ ధర నెనిమిదిపాదంబుల ।
బరగినపదమదియశరభపాదపదంబౌ ।
వరమీమాంసక సముచిత ।
పరిభాషలయందు నట్లపఱగుటవలనన్ ॥ ౮౮ ॥

గీ॥ ముక్తకంబుఁ గుళకమునుఁనాగదగి పద్య ।
జాతివరగునట్లజగతినొకటి ।
దరువనంగఁజెల్లుఁదగు కుళకంబెల్ల ।
పదమునాఁగనతుల భంగినలరు ॥ ౮౯ ॥

వృ॥ పరగున్ వృత్తముజాతియంతయుఁ జతుష్పాద ద్విపాదాకృతిన్ ।
వరసంకీర్తనముల్ తదాకృతులనే వర్తించుమానంబుతో ।
దరువుల్ జక్కులరేకులేల లునునిద్దంబైన గొబ్బిళ్లు భా ।
సురవాక్యంబులుఁ జందమామపదముల్ శోభిల్లుసందఁబులై ॥ ౯౦ ॥

గీ॥ దరువువాక్యంబు నర్థచంద్రకపదంబు ।
ఏలపాటయుగొబ్బిళ్లునింపులైన ।
చందమామపదంబునుఁ జగతిఁబాద ।
యుగళముగ బహుజన సంప్రయుక్తిఁబరగు ॥ ౯౧ ॥

క॥ పీనాల్పలోహకాంచన ।
మాన సమానతలువర్ణ మహిమనగుగతిన్ ।
హీనాధికపదములకు స ।
మానతలొదవించువర్ణ మహిమధరిత్రిన్ ॥ ౯౨ ॥

వ॥ అందునర్ధచంద్రకపదం బెట్లం టేని.

క॥ వృగమును ధ్రువమును భోగము ।
సగమొపలికి పల్లవంబు సంధించినఁ జె ।
న్నగు నర్ధచంద్రపదమన ।
నగణితతానప్రతాన కాంచితమగుచున్ ॥ ౫౩ ॥

వ॥ మఱియుఁ జూర్ణాఖ్యపదం బెట్టిదం టేని.

క॥ ధరగృష్ణాచార్యాదిక ।
పరికల్పితపదము తాళబంధచ్ఛందో ।
విరహితమై చూర్ణాఖ్యం ।
బరగును నియుక్తనామ భాసితమగుచున్ ॥ ౫౪ ॥

వ॥ మఱియుం దచ్చూర్ణవిధం బెట్టిదనిన.

క॥ ఛందోగణముల నియతిం ।
బొందక తాళ ప్రమాణమునఁ గడుఁ జెలువై ।
కొందరిచెందచ్చూర్ణం ।
బందముగా తాళగంధియన బొగడొందున్ ॥ ౫౫ ॥

క॥ పదములు శృంగార వధూ ।
మృదుమధుర మనోజ్ఞ వాక్యమిశ్రములైనన్
విదితార్థ గ్రామ్యోక్తులు ।
పదిలముగా బొంకమెఱుఁగి పలుకఁగఁ జెల్లున్ ॥ ౫౬ ॥

వ॥ అదియెట్లం టేని.

క॥ పురుషోక్తి సంస్కృతంబును ।
దరుణీవాక్యమునఁ బ్రాకృతము నీచవధూ ।
పరిభాష నితరభాషలు ।
పరగినక్రియ నుచితభాష పదములఁ జెల్లున్ ॥ ౫౭ ॥

క॥ వల్లవనారీమ్మేచ్ఛా ।
ద్యుల్లాస మనోజ్ఞ బంధురోక్తులు చవిమై ।
చెల్లును గ్రామ్యములైనను ।
హల్లీసక ముఖ్యనాటకాధిక పఙ్క్తిన్ ॥ ౫౮ ॥

క॥ జగతిఁగల జెల్లుబళ్లై ।
నగినగి భాషించునట్టి నానుడిపలుకుల్ ।
తగదనరహిఁ జెవుఁబువ్వుల ।
సొగసుడుగంబిసికికంపు చూచినభంగిన్ ॥ ౫౯ ॥

క॥ వైరాగ్యవృద్ధి కరగం ।
భీర పదశ్రేణిసొనగఁ బెనువుచు నగ్రా ।
మ్యా రమ్యవిష్ణుచరితో ।
దారములై యున్నఁ జాలుధరణిన్వోలయున్ ॥ ౬౦ ॥

క॥ దేహాత్మేశవివేకో ।
త్సాహంబును లోకవేద ధర్మాధర్మా ।
ద్యూహాపోహంబులఁగల ।
యా హరిసంకీర్తనంబు లధ్యాత్మంబుల్ ॥ ౬౧ ॥

గీ॥ మహితతానాంచిత విలంబమానమునను ।
దాళవిరహితమై పదార్థంబుఁ జెంది ।
కేవల ద్విచతుష్పదాకృతిఁ జెలంగు ।
నదియధరవాక్యమని యన్నయార్యుఁడనియె ॥ ౬౨ ॥

గీ॥ మహిమమీఱంగ ద్రుతమధ్యమానములును ।
జిత్రవర్ణంబుఁదాళంబుఁజెన్నుమీఱి ।
మునుపఁబాడిన పదవాక్యములఁబొసంగి ।
ధరణిద్విచతుష్పదాకృతి దరువుచెలఁగు ॥ ౬౩ ॥

వ॥ మఱియుఁ జందమామపదం బెట్టిదనిన.

వృ॥ దుస్తరవిప్రలంభమున దూఁటికతోడ మొఱంగి చంద్రవి।
న్యస్తభరస్వభావమున నాయకుఁ డేనియుఁ గాంత యేనియున్
విస్తరపాదవాదముల వేఁడుకఁ జందురుఁ జేరుకొన్నచో।
బ్రస్తుతికెక్కెఁ దత్పదము భాసురమై ద్విచతుష్పదాకృతిన్ ॥ ౬౪ ॥

వ॥ మఱియేలపదవిధం బెట్లనిన.

గీ॥ నాయకాహ్వాన పూర్వమై నయముగలిగి।
మ్లేచ్ఛ పరిభాషఁ దగి రాగమిళితమైన।
యేలపాటపదంబు నానిలఁ జెలంగు।
మహితనాయక సంబుద్ధి మధ్యమగుచు ॥ ౬౫ ॥

గీ॥ యక్షగానపదంబులు నవ్విధమున।
సముచితానేక విధ తాళసంగతులను।
నవరసాలంక్రియాసవర్ణంబులగుచు।
నలరునని హరికీర్తనాచార్యుఁ డనియె ॥ ౬౬ ॥

వ॥ మఱియు బదసంధు లెట్టివనిన.

క॥ భావితలౌకిక వైదికఁ।
పావనగతి నాంధ్రభాషఁ బల్కెడు సంధుల్।
త్రైవిక్రమాదిభాషా।
భావజ్ఞులు వల్కినట్టి పద్ధతిఁ జెల్లున్ ॥ ౬౭ ॥

క॥ నానావిధదేశంబుల।
నానాకవిబుద్ధి వర్ణనారచనలచే।
మానితతానకరాగము।
తోనలరున్ దేశిపదము దొరలకు మెచ్చై ॥ ౬౮ ॥

క॥ భావరసాలంకృతి శ।
య్యావిధములఁదప్పలేక యందములగుచుఁ ।
దైవిక మానుష రచనా ।
పావనబంధంబులైన పదములు వెలయుఁ ॥ ౬౯ ॥

క॥ బూఱుగుకాయంగొఱికిన ।
నీరసతూలంబు దిశలనిండిన గతి ని ।
స్సారపదబంధకవితా ।
పారీణుల పదము హాస్యపదమైయుండుఁ ॥ ౭౦ ॥

వ॥ మఱియన్యగీతచౌర్యంబెట్టిదనిన.

గీ॥ కూటసాక్షి సాక్షిగోరినం బలుకుట ।
యన్యవిత్తములకునాశపడుట ।
సభల నితరగీత చౌర్యంబుసేయుట ।
భరతమానియొక్క పాటియనిరొ ॥ ౭౧ ॥

సంకీర్తన లక్షణము సమాప్తము.